

РЕШЕНИЕ

№ 892

гр. Бургас, 27.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и трети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Анг. Д.а

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Боряна Анг. Д.а Гражданско дело №
20212100101712 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по повод исковата молба на Д. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Княз Борис I“ №6, вх.1, ет.2, ап.9, чрез адв. Петър Димитров против ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК121130788, със седалище и адрес на управление гр. София, район Студентски, бул. „Симеоновско шосе“ №67А, представлявано от изпълнителните директори Мария Масларова-Гъркова, Павел Д. и Гълъбин Гълъбов, с която се иска да бъде осъдено ответното дружество да му заплати сумата от 25 000 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди и сумата от общо 1255,18 лв., представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди, вследствие претърпяно ПТП на 20.08.2019г., ведно със законната лихва, считано от датата на писменото уведомление до застрахователя- 29.08.2019г. до окончателното изплащане на задълженията. Претендира и разноските в настоящото производство.

В подкрепа на исканията и твърденията си, ищецът представя и ангажира доказателства .

Ответникът по делото ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД е депозирал отговор на исковата молба, с който счита предявените искове за частично допустими и изцяло неоснователни. В подкрепа на исканията и твърденията си, също ангажира доказателства.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид исканията и твърденията на страните, прецени представените доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази закона, установи следното от фактическа и правна страна :

В исковата молба се твърди, че на 20.08.2019г., около 19,30 ч., в гр.Бургас, на кръстовището на ул.“Даме Груев“ и ул.“Лазар Маджаров“ е настъпило ПТП по вина на лицето М.С.К.А., гражданин на ***** ****, който управлявайки лек автомобил „Мерцедес Б 180 ЦДИ“ с рег.№ А4580 НН, движейки се по бул. „Янко Комитов“ към ул.“Лазар Маджаров“, нарушил правилата за движение и по непредпазливост ударил мотоциклет „Хонда ЦБР 125 Р“ с рег.№ А 1251 К. Автомобилът достигнал до кръстовище, образувано от бул.“Янко Комитов“, бул.“Даме Груев“ и ул.“Лазар Маджаров“. Лентите за движение от бул.“Янко Комитов“ към бул.“Даме Груев“ били три, с маркировка М10, като дясната лента била за завиване надясно и движение направо, средната била само за движение направо, а лявата била предназначена за завиване наляво към ул.“Лазар Маджаров“. Водачът на лекия автомобил спрял на стоп-линията на лявата лента, като се подготвил за маневра за завиване наляво. В същото време, по път с предимство направо- по бул. „Даме Груев“ по посока бул.“Янко Кмитов“ се движел процесният мотоциклет, позициониран в лявата пътна лента. В този момент автомобилът потеглил към кръстовището с маневра завиване наляво към ул.“Лазар Маджаров“, започнал да ускорява и пресякъл коридора на движение на мотора. Водачът на мотора- ищецът нямал време за реакция и само успял да отклони надясно мотора, като след секунда настъпил удара- челен кос за мотоциклета и страничен кос за автомобила. Водчът на автомобила успял да спре на 15 м след удара, на ул.“Лазар Маджаров“, а моторът паднал на лявата си страна непосредствено до мястото на удара, като мотористът и пасажерът излетели от него.

В резултат на произшествието, ищецът и пасажерът получили средни телесни повреди: за ищеца, изразяващи се в счупване на дясна лъчева кост на типично място, което се квалифицира като трайно затрудняване на движението на дясната ръка за срок от около месец-месец и половина при обичаен ход на оздравителния процес, на пътничката- също средна телесна, но с различни наранявания.

Съставен е бил Констативен протокол за ПТП с пострадали лица рег. №769р-8171/21.08.2019г. по описа на ОД на МВР-Бургас. Било е образувано и ДП №553/2019г. по описа на ЗРУ на ОДМВР- Бургас, по което са били изяснени причините за произшествието, а именно неправилно предприета маневра „завиване наляво“ от водача на лек автомобил „Мерцедес Б 180“, с рег.№ А 45 80 НН, без да пропусне движещият се направо с предимство мотоциклет марка „Хонда ЦБР Р“ с рег.№А 1251 К, управляван от ищеца.

Образуваното по случая НОХД №3848/20г. по описа на БРС, е приключило със споразумение, като водачът на лекия автомобил М.С.К.А., гражданин на ***** ****, е признат за виновен за престъпление по чл.343, ал.3, б.“а“ вр. ал.1, б“б“, вр. чл.342, ал.1 от НК, вр.чл.5, ал.2, т.1 и чл.37, ал.1 от ЗДвП. В рамките на наказателното производство е установена причинно-следствената връзка между деянието и причинените вреди на ищеца и пътничката на мотоциклета. Споразумението е влязло в сила на 21.09.2020г.

Ищецът твърди, че основната причина за настъпването на ПТП-то е отнетото предомство от страна на водача на лекия автомобил, който е

следвало да пропусне движещия се направо, на път с предимство, мотоциклет и едва след това да предприема маневра за завиване на ляво.

За управляваният от деликвентна автомобил, собственост на „НИ“ ЕООД, е била сключена застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗК „Лев Инс“ АД, полица №22119001207815, валидна от 30.04.2019г. до 29.04.2020г., представена по делото.

Конкретните телесни увреждания, които се твърди, че е претърпял ищецът са счупване на дясна лъчева кост на типично място, разкъсно-контузни рани на шията отдясно, травми на ляв крак, комозио церебри. Счупването на дясната лъчева кост е обусловило трайно затруднение на движенията на дясната ръка за срок от около месец-месец и половина при обичаен ход на оздравителния процес, като наред с това той е преживял оперативна интервенция под обща анестетизия за реконструкция на кожата и подкожната тъкан в областта на дясната страна на шията във връзка с получената разкъсна рана. За 35 дни е била гипсирана дясната предмишница.

Първоначално, след ПТП-то ищецът бил приет в шокова зала, където му е била оказана първа помощ. След това е бил хоспитализиран. В периода 20.08.-23.08.2019г. е провел лечение в отделение УНГ към МБАЛ Бургас АД, за което по делото е представена епикриза. На 21.08.2019г. е бил въведен под обща анестезия като са му извършвани оперативни интервенции-реконструкция на кожа и подкожна тъкан в областта на дясната страна на шията. Дясната му ръка е била обездвижена от гипсова имобилизация. Имал е силно главоболие и замаяване, тъй като получил комозио вследствие излитането и удара в асфалта.

Твърди се, че още 6 месеца след пълното обездвижване за срок от месец, се е наложило ищецът да не натоварва крайника, което затруднило и коренно променило ежедневието му. Освен затрудненията в битово-ежедневен план, ищецът значително ограничил и социалния си живот. Изпитваните от него ежедневни болки и дискомфорт възпрепятствали свободното му придвижване като разходки, каране на колело, игра на футбол и всякакви други физически активности, отдръпнал се от приятелите си, затворил се в себе си. Преди инцидента ищецът спортувал активно, след него- било невъзможно, което го подтискало. Всички негови преживявания и неудобства от състоянието, го направили агресивен и съответно- в напрегнати отношения с близките. Месец след инцидента следвало да бъде в 12 клас, като бил затруднен в придвижването до сградата, не можел да посещава часовете по физическо възпитание и спорт, задълбочила се изолацията му от момчешката училищна общност и всичко това довело до депресивно състояние на ищеца.

У него съществувал страх от МПС и най-вече от възможността да управлява отново мотор, който страх поддържал високи нива на безпокойство, напрегнатост, неувереност дълъг период от време.

През периода на лечение ищецът твърди, че е изпитвал болки и страдания от физически и психически характер. По време на оздравителния период не е можел да се грижи сам за себе си и ползвал чужда помощ, което причинило неудобство и на него, и на близките му. Сочил се в исковата молба,

че за един **-годишен младеж претърпеният инцидент, манипулациите във връзка със състоянието му, вкл. оперативната интервенция, обездвижването и липсата на възможност да поддържа начина на живот, който е водел до момента, е предизвикало у него негативни мисли и емоции, безпокойство, напрегнатост, необяснима агресия и продължаващ страх, и стрес от преживяното. Затова претендира обезщетение за неимуществени вреди като твърди също, че и към момента търпи болки и страдания, такива ще търпи и в бъдеще, а инцидентът е променил обичайния му живот.

Относно имуществените вреди, ищецът заявява, че за извършените манипулации непосредствено след ПТП и за медикаментозно лечение е заплатил сумата от 55,18 лв., която претендира. Представя фактура и касови бонове.

Твърди още, че мотоциклетът е напълно увреден и не подлежи на възстановяване. Закупен е на 17.04.2018г. и към датата на ПТП е бил в перфектно състояние. Съставен е бил протокол за оглед на МПС, представен по делото. С твърдението, че моторът е напълно унищожен, ищецът обосновава претенцията си за имуществени вреди в размер на 1200 лв. По делото е представено заверено копие от свидетелството за регистрация на мотоциклета на името на ищеца от 24.11.2004г.

Като общ размер на претенцията за имуществени вреди сочи сумата от 1255,18 лв.

Към момента на ПТП, лекият автомобил марка „Мерцедес“, управляван от М.А. е имал валидно сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното дружество, поради което и пострадалият има правото да иска обезщетение пряко от застрахователя при спазване на изискванията на чл.380 КЗ. С молба- уведомление от 29.08.2019г. той е предявил пред ЗК „Лев Инс“ АД претенцията си за заплащане на неимуществени вреди. Предложено е било извънсъдебно споразумение за 12 000 лв. (с коригиран размер на сумата 14 000лв.), който размер ищецът счита, че не може да обезщети причинените му неимуществени вреди. Заявява и претендира като справедлива и репарираща в пълен обем претърпените от него болки, страдания, негативни усещания и неблагоприятни промени в личния му живот, сума в размер на 25 000 лв.

По делото е представено уведомление от ищеца Д. Д., изпратено на 29.09.2019г. до застрахователя ЗК „Лев Инс“ АД, с което уведомява последния за настъпилото застрахователно събитие и получените средни телесни повреди. Към уведомлението е приложил констативния протокол рег. №769р-8171/21.08.2019г. и епикризата от отделение по УНГ-болести към МБАЛ Бургас. На 02.09.2019г. е получено от застрахователя. С втора молба-уведомление от 01.12.2020г. ищецът отново е уведомил застрахователя за инцидента, получените телесни увреждания и имуществени вреди, като е приложил и документи, както за инцидента, така и за претенциите за имуществени и неимуществени вреди. Уведомлението е получено от застрахователя на 03.12.2020г.

Застрахователят е образувал щета №0000-1000-03-20-7809/03.12.2020г.,

по която, видно от писмо от 07.04.2021г., изпратено до него, е било определено обезщетение в размер на 12 000 лв. за неимуществени вреди, коригирано впоследствие на 14 000 лв. Ищецът е поканен да подпишат споразумение и да бъде изплатено обезщетението. Споразумение не е било подписано, тъй като, както се твърди в исковата молба, ищецът е счел размера на предложеното обезщетение за изключително занижено.

Ответникът по делото е депозирал отговор на исковата молба, с който счита предявените искове за частично допустими и изцяло неоснователни.

Счита имуществената претенция за 55,18 лв. за недопустима, тъй като не е била проведена процедурата по чл.496, чл.498, ал.3 КЗ вр.чл.106 КЗ. Пред застрахователя не е била отправена имуществена претенция за направени разходи за лечение. Оспорва представената в тази връзка фактура, поради това, че тя е нечетлива и по нея няма извършено реално плащане и няма доказателства в тази насока.

Счита имуществената претенция за 1200 лв., представляваща стойността на увредената вещ, за неоснователна, поради липса, както на конкретизация на претенцията, така и на всякакви доказателства по делото в тази връзка.

Ответникът оспорва и претенцията за неимуществени вреди по основание и размер. Размерът счита за прекомерен, тъй като твърди, че в действителност полученото от ищеца увреждане касае кратък възстановителен период-35 дни, болнично лечение в период от 3 дни, лечението на травмата е налагало само гипсова имобилизация, няма данни за обездвижване, ползване на помощни средства или ежедневна чужда помощ, не са провеждани контролни прегледи, нито рехабилитация, нито съществуват данни за усложнен възстановителен период. Възстановяването, се твърди, е било бързо и без усложнения, а операция се е наложила за реконструкция на кожата и подкожна тъкан като е била необходима единствено поради факта, че ищецът е бил без специално предпазно облекло. Оспорва се и психическото състояние, в което се твърди, че е изпаднал ищецът след инцидента и причинно-следствената връзка с него.

От своя страна, ответникът прави възражение за съпричиняване, като твърди, че ПТП е настъпило в условия на независимо съпричиняване, тъй като ищецът управлявал с несъобразена скорост и без включени дневни светлини, не се съобразил с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с факта, че е с пътник, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да е в състояние да спре пред всяко предвидимо препятствие. Освен това, ищецът на своя отговорност предприел извършването на спасителна маневра, което не било правнорегламентирано поведение на участниците в движението по пътищата. Затова можел да се освободи от отговорност, само ако при тази маневра не причини вреда. Т.е. липсата на опит, високата скорост и неправилната спасителна маневра са причина за ПТП-то, според ответника.

Освен това, съпричиняване на вредоносния резултат имало и, поради

неправилно поставена предпазна каска на главата на пострадалия, което позволило ударите в пътното платно и раните по шията му.

Съпричиняване имало и във връзка с оздравителния процес, тъй като не са извършвани контролни прегледи, нито рехабилитация.

Разпоредбата на чл.432, ал.1 КЗ дава право на увредените лица да насочат иск за обезщетяване на претърпените от тях вреди пряко срещу застрахователя, при който деликвентът има застраховка „Гражданска отговорност“. По този иск ищецът следва да установи, че има вземане за непозволено увреждане срещу водача на моторното превозно средство /фактическият състав на което е виновно и противоправно поведение на водача, причинна връзка и вреди или това са визираните в чл. 45 от ЗЗД условия/ и наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между водача и застраховател.

От доказателствата по делото се установява, че на 20.08.2019 година е настъпило ПТП, с участието на лек автомобил „Мерцедес“, модел „Б180“ с рег. № А 4580 НН, управляван от водачът М.С.К.А. и мотор „Хонда ЦБР Р“, с рег. № А 1251 К, управляван от Д. Г. Д.. Произшествието е настъпило на кръстовището на ул. „Даме Груев“ и ул. „Лазар Маджаров“, като водачът на лек автомобил „Мерцедес“ е нарушил правилата за движение по пътищата като при завой наляво не пропуснал движещото се направо и с предимство превозно средство - мотор „Хонда“ и по непредпазливост причинил на ищеца телесни увреждания. За автомобила, водачът на който е допуснал произшествието, е бил сключен валиден застрахователен договор „Гражданска отговорност“ с ответника - застраховател ЗК „Лев Инс“ АД. За произшествието е бил съставен констативен протокол с пострадали лица, с рег. № 769р-8171/21.08.2019 година по описа на ОД на МВР - Бургас. Образувано е било и досъдебно производство № 553/2019 година по описа на ОД на МВР - Бургас, което е приключило с влязло в сила одобрено от съда споразумение, обективизирано в протокол от 21.09.2020 година по нощд № 3848/2020 година по описа на Районен съд-Бургас, с което водачът М.С.К.А. е бил признат за виновен в това, че на 20.08.2019 година, в град Бургас, на кръстовището на бул. „Янко Комитов“, ул. „Даме Груев“ и ул. Лазар Маджаров“, при управление на лек автомобил „Мерцедес“, модел „Б180“ с рег. № А 4580 НН е нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗДвП и чл. 37, ал. 1 от ЗДвП, като при преминаване през кръстовището е предприел маневра завиване наляво без да пропусне движещия се направо мотоциклет марка „Хонда ЦБР 125 Р“, с рег. № А 1251К, при което допуснал ПТП по непредпазливост и причинил средна телесна повреда на повече от едно лице, а именно: на водача на мотоциклета Д. Г. Д. - счупване на дясна лъчева кост на типично място, което се квалифицира като трайно затрудняване на движенията на дясната ръка за срок около месец - месец и половина, при обичаен ход на оздравителния процес, както и средна телесна повреда на пасажера А. П. Н. - престъпление по чл. 343, ал. 3, б. „а“ вр. ал. 1, б. „б“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК, вр. чл. 5, ал. 2, т. 1 и чл. 37, ал. 1 от ЗДвП, за което му е било наложено наказание „Лишаване от

свобода“ за срок от шест месеца, чието изпълнение е отложено за изпитателен срок от три години.

Въз основа на представеното по делото, влязло в сила определение № 260037 от 21.09.2020 година по нохд № 3848/2020 на Районен съд-Бургас и на основание чл. 300 от ГПК, следва да се приеме за доказано, че настъпилото на 20.08.2019 година ПТП, в резултат на което е причинена средна телесна повреда на ищеца Д. Д., е по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес“, модел „Б180“ с рег. № А 4580 НН - М.С.К.А.. Отговорността на същия се покрива от задължителната застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, сключена между собственика на МПС, участник в ПТП, управлявано от причинилия вредите водач.

За изясняване на механизма на произшествието по делото е назначена съдебно-техническа експертиза и са ангажирани гласни доказателства.

Вещото лице по допуснатата, изслушана и приета експертиза- основна и две допълнителни е изследвало и описало механизма на настъпване на пътно-транспортното произшествие и причините довели до травмите на пострадалото лице. Според експерта по САТЕ, произшествието е настъпило в град Бургас на кръстовището между бул. „Янко Комитов“, бул. „Даме Груев“ и ул. „Лазар Маджаров“. Лекият автомобил „Мерцедес“, управляван от М.С.К.А. се е движел по бул. „Янко Комитов“ и от там предприел маневра завиване наляво към ул. „Лазар Маджаров“, а мотоциклет „Хонда“, управляван от ищеца се е движел направо по ул. „Даме Груев“ към бул. „Янко Комитов“. Кръстовището е регулирано с пътни знаци и пътна маркировка, разделителни острови оформят лентите за движение в различни посоки. Лентите за движение от бул.“Янко Комитов“ към бул.“Даме Груев“ са три, с маркировка М10, като дясната е за завиване надясно и движение направо, средната е само за движение направо, а лявата е за завиване наляво към ул.“Лазар Маджаров“. Автомобилът спрял в лявата лента на стоп линията. Бул. „Янко Комитов“ е път с предимство. По същото време, мотоциклетът, управляван от ищеца се движел по бул.“Даме Груев“, като приближавал кръстовището с бул.“Янко Комитов“ от лявата лента със скорост 46 км/ч. Бул.“Даме Груев“ е път с предимство, като лентите от кръстовището са три, а към кръстовището с бул.“Янко Комитов“ са две- само за движение направо. Мотоциклетът се движел в лявата лента направо към кръстовището. Вдясно на бул.“Даме Груев“ е оформена допълнителна лента за завиване надясно към ул.“Лазар Маджаров“, отделена с разделителен остров. Преди кръстовището между булевардите „Даме Груев“ и „Янко Комитов“ има друго кръстовище към Очната клиника наляво и към спортна зала „Арена“ вдясно по посока на движението на моториста. Предприемайки маневра наляво, водачът на автомобила не пропуснал движещите се направо превозни средства от бул.“Даме Груев“ към бул.“Янко Комитов“, поради което и настъпил ударът между него и мотоциклета, управляван от ищеца. Според вещото лице, причината за произшествието е отнетото предимство от водача на лекия автомобил, който при извършване на маневра завиване наляво, не пропуснал движещият се направо мотоциклет Хонда ЦБР 125Р, управляван от ищеца Д. Д..

И двамата водачи са се движели в допустимите граници за движение в населени места- лекия автомобил се движел със скорост 25 км/ч преди да пресече коридора на движение на мотоциклета, след което спрял и с ускорително движение достигнал 32 км/ч, а моторът се движел с 46 км/ч, съобразена с конкретната пътна обстановка. Преди сблъсъка мотоциклетистът е задействал спирачките, но не е успял да го избегне, тъй като автомобилът се е намирал в опасната му зона за спиране и само на секунда преди сблъсъка. Сочи се, че от техническа гледна точка, действията на водача на мотоциклета са били правилни.

Времето било ясно, сухо, в светлата част на денонощието

Безспорно е, че и водачът на мотоциклета, и пътничката са били с каски.

Все за изясняване на твърденията на ответната страна за настъпване на ПТП в условията на независимо съпричиняване, е допуснато извършването на допълнителни съдебно-технически експертизи, в първата от които експертът е категоричен за втори път, че ищецът е нямал техническа възможност да предотврати ПТП-то чрез аварийно спиране, защото от началния момент на възникналата опасност, мотоциклетът отстоял на 14 м от мястото на удара, като това разстояние е по-малко от опасната зона за спиране на мотоциклета- 27 м и ударът е бил неизбежен. Мотоциклетът е с две места, не е бил претоварен, защото на него са пътували водач и пътник, а пътникът не оказва влияние върху управлението, маневреността и спирачния път на мотора. В съдебно заседание, ответната страна оспори първоначално и констатацията на вещото лице, че моторът паднал на лявата си страна непосредствено до мястото на удара, а водачът и пътничката излетели от мотора. След като вещото лице се е запознала с видеозаписа от охранителната камера на произшествието от ДП №431-553/2019г., освен че още по-подробно е описала обстановката преди и по време на удара, което напълно съответства на установеното в основното заключение, е уточнила, че в момента на удара в кръстовището по продължение на дясната лента на бул.“Даме Груев“ в преден десен калник на автомобила и предна гума на мотоциклета, мотористът е излетял по диагонал над предния капак на автомобила от насочения надясно мотоциклет, без да се удари в предното стъкло на автомобила, а пътничката- над покрива на автомобила. Ответната страна, чрез процесуалния си представител, считайки заключението на вещото лице за необективно, е изложило съждения относно механизма на настъпване на ПТП-то, които не се подкрепят от събраните по делото непротиворечиви доказателства. Съдът няма основание да не приеме заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-автотехническа експертиза като обосновано и пълно, изследвало детайлно механизма на настъпване на ПТП-то и предложило безпротиворечия извод за нарушаване на правилата за движение от страна на водача на лекия автомобил, отнел предимството на мотоциклета, когото поставил в обективна техническа невъзможност да избегне удара. Напротив, водачът на мотоциклета го е управлявал със скорост в допустими граници за движение в населени места и не е създавал опасност за другите участници в движението.

Вещото лице е констатирало също, че и ищеца, и пътничката са били с

каска.

От заключението на вещото лице по съдебно-медицинската експертиза се установява, че в резултат на произшествието ищецът е получил счупване на дясна лъчева кост на типично място; разкъсно-контузна рана на шията; охлузвания и драскотини по долни крайници. По време на престоя на пострадалия в „УМБАЛ- Бургас“ АД от 21.08. до 23.-8.2019г. му е било проведено адекватно медицинско лечение и няма данни за настъпили усложнения до изписването му. В съдебно заседание, вещото лице обяснява, че операцията, която е направена на ищеца, се изразява в ревизия и реконструкция на раната – почистване, обработване на ръбовете на раната и зашиване. Не са били засегнати магистрални съдове, поради което операцията не е била застрашаваща живота. Вещото лице е установило, че гипсът на ръката е свален след около 30 дни, а ищецът не е провеждал рехабилитация и физиотерапия след свалянето му от счупената ръка.

Експертът дава заключение, че счупването на лъчевата кост се квалифицира като трайно затруднение движението на дясната ръка за срок от около 1-1,5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Разкъсно-контузната рана на шията се квалифицира като временно разстройство на здравето, неопасно за живота. Според вещото лице, всички констатиранни увреждания на ищеца са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и са довели до болки и страдания. Вещото лице обяснява, че чувството за болка е субективен фактор и прагът на чувствителност е строго индивидуален за всеки. При обичаен оздравителен процес, а няма данни за обратното, периодът на възстановяване на ищеца от травмите е около два месеца и като се има предвид възрастта на ищеца, не би следвало да има усложнение, след приключване на рехабилитация, ако е провеждана такава. Всъщност, твърдения за усложнения или провеждано допълнително лечение няма. Експертизата не изключва и усещането за болка в шията и ръката, каквито заявява ищеца, и към настоящия момент. Вещото лице обяснява още, че при поставено специално облекло- ръкавици, обувки, неопренов гащеризон , при установения механизъм на ПТП-то, по тялото по принцип не би следвало да има охлузвания и драскотини, но не може да даде убедително заключение по въпроса. Относно раната на шията обяснява, че е по-възможно да е от ръба на каската при удара. Вещото лице обясни в съдебно заседание, че и с каска се получават достатъчно сериозни черепно-мозъчни травми и различни видове рани. Възможно било раната да бъде по-малка, ако ищецът е бил с предпазно облекло, но е възможно да е същата или дори по-голяма

Към момента на прегледа ищецът е възстановен, като на шията му са останали белези.

За установяване на търпените от ищеца болки и страдания, вследствие на получените травми от произшествието са ангажирани гласни доказателства. Свидетелят Г. Д., **** на ищеца, твърди, че на датата на произшествието, му се обадили по телефона за инцидента, като му съобщили, че синът му е в Шокова зала на УМБАЛ- Бургас. Като отишъл в болницата, свидетелят заварил сина си в много тежко състояние- в шок, с рана на врата от 12-13 см, целият в кръв, ожулен, с разкъсани дрехи и в неадекватно

състояние, целият трепещ. Бил е с отворена рана, главата му „висеше и се виждаше всичко“, обяснява свидетелят. На другия ден са го оперирали и зашили в отделение „Уши, нос, гърло“, където са разбрали, че и дясната му ръка е счупена. Била е гипсирана. Свидателят обяснява, че ищецът е бил изписан от болницата на третия ден, защото нямали клинична пътека, по която да го лекуват, като състоянието му било тежко- не можел да върви сам, не можел да става сам, не можел да се храни-около 15 дни бил на течна храна. Всеки ден, може би седмица, уточнява свидетелят, са ходели в болницата за смяна на превръзката, тъй като е имал дренаж и постоянно кървене. Когато дошло време за училище, свидетелят и съпругата му се редували да го придружават. Толкова много е бил натъртен, че почти нищо не е можел да прави сам, включително да се къпе поради раните и да се обслужва, и така около месец. Когато е започнал училище, тогава са свалили гипса. През целия този период, ищецът е приемал обезболяващи. Свидателят обяснява, че ищецът все още има болки в ръката, а поради раната на врата си и, според свидетеля, проявен лекарски непрофесионализъм, все още много трудно, с усилия, си движи врата. Нещо го стягало, защото имал отрязан мускул. Имал постоянни болки освен в ръката, но и в коленете, които се засилвали особено в хладно време. Понастоящем, ищецът ходел постоянно с вдигната яка, заради дискомфорта, който му създава раната на врата и неприятния белег, който не са успели да заличат с пластична операция и вероятно ще остане пожизнен. Тук следва да се отбележи, че процесуалният представител на ответната страна обърна внимание в съдебно заседание, че находящият се в залата ищец е с яке и не е с блуза с висока яка. Вероятно, тази забележка би следвало да доведе до извод за невярност в твърденията на свидетеля Д.- **** на ищеца, че последният чувства дискомфорт и притеснение от белега на врата си, но това до което доведе е единствено потвърждение за наличието на белег на врата на ищеца, установено от съда, който белег със сигурност го притеснява.

Свидателят Д. обяснява още за психическото състояние на сина си след инцидента- страх от мотори, безпокойство, лош сън, непрестанно връщане в мислите към случилото се. Това наложило решението той да отиде на психолог месец и половина- два след катастрофата. Доказателства обаче в тази връзка няма събрани по делото, нито са посочени подобни обстоятелства пред вещото лице, извършило съдебно- медицинската експертиза. Не е посочен нито приблизителен период на посещение при психолог, нито дори име на посещаван специалист, нито е поискано ангажирането на доказателства относно твърдението. Доказателства в подкрепа на твърденията на ищеца и показанията на свидетеля и за извършвана рехабилитация и физиотерапия за раздвижване на ръката след сваляне на гипса, също липсват по делото. Напротив, на експерта по приетата съдебно-медицинска експертиза е съобщено, че не е провеждана такава и експертизата в тази част не е оспорена. В отговорите на въпроси на ответната страна по реда на чл.176 ГПК, ищецът и сам заявява, че не е ходил на физиотерапия, а само на раздвижване на ръката, но не си спомня къде точно е ходел в продължение на месец. Предвид липсата на доказателства за тези две твърдения, съдът няма основание да не приеме за безспорно установено, че ищецът не е провел

рехабилитация или физиотерапия след сваляне на гипса на дясната ръка за раздвижването ѝ, нито е посещавал психолог за превъзможване на психологическата травма, която твърди, че е получил вследствие инцидента. Че е оставил следа върху психиката му и известен период от време го е преживявал, едва ли би могло да се отрече като нормална житейска реакция след подобен инцидент и сериозен стрес, но от доказателствата по делото може да се направи извод, че той по-скоро се е справил сам и с подкрепата на близките си. Предвид изложеното, съдът не кредитира свидетелските показания на ****-та на ищеца относно тези обстоятелства.

От показанията на свидетеля става ясно също, че Д. Д. е завършил успешно средното си образование, продължил е да учи, работил е след завършването си в чужбина. Ищецът, пак лично в съдебно заседание, изясни, че след завършването си, но близо година и повече след инцидента, е работил в дружество в гр.Бургас като шофьор.

Свидетелят заяви още, че в оздравителния период, до към 12-13 септември, ищецът не е излизал навън, не се е събирал с приятели. Това положение е продължило и след като е тръгнал на училище, защото му тежало, че и момичето- пътник на мотоциклета също е пострадала и имала проблеми.

Последното, което е от значение от неговите показания е, че след инцидента, е заварил ищеца с летни дрехи, но не знае, дали е бил облечен с необходимото за моторист облекло, каквото имал.

Разпитана в качеството на свидетел е и А. Н.- пътничката на мотоциклета, която потвърждава настъпилия на 20.08.2019г. инцидент. Според нея, моторът се е движел нормално, Д. не е превишавал скоростта, съобразявал се е с движението. Тя обяснява, че е била облечена с дълги дънки и дънково яке, а по спомен- ищецът с горница- яке с дълъг ръкав и с шорти. И двамата са били с каски. От момента на инцидента тя няма спомени, тъй като е изпаднала в безсъзнание, но обяснява, че първо е бил опериран ищецът, после тя. Той е бил настанен в отделение „Уши, нос, гърло“. След операцията, когато се видели в болницата, Д. е изпитвал болка и не е можел да си движи главата. И двамата са се придвижвали с помощ, по- бавно и подкрепяни от родителите си. Освен в болницата, те са комуникирали и през целия възстановителен период- преди започване на училище и след това, като няколко пъти се разхождали в центъра и в морската градина. Излизали са, както двамата, така и с негови приятели няколко пъти. И двамата са разказвали за инцидента, като и на двамата е било тежко, и за двамата е било и физическа, и психическа травма. Свидетелката обяснява, че когато са станали по-стабилни и са започнали да излизат, ищецът е бил още с гипса. Изморявал се много по-бързо от нея и е бил по-малко подвижен. Изпитвал е притеснение от раната си на врата, защото била много голяма. Според свидетелката, ищецът още преживявал случилото се.

Разпитана е свидетелката на ПТП-то на 20.08.2019г. С. К.. Тя е дала показания, които са най-точни и най-близки като време до ицидента по наказателното производство. Заявява, че всъщност е чула удар, но не е видяла

самия сблъсък, възприела е ситуацията непосредствено след удара между мотоциклета и лекия автомобил и се е обадила на тел.112. Била е обаче на далечно разстояние, видяла е паднали хора, но не си спомня почти никаква конкретика, а и не е отишла близо до мястото, тъй като от подобни гледки ѝ ставало лошо. В показанията си от досъдебното производство свидетелката е обяснила, че е видяла крак под мотора, в съдебно заседание заявява, че не си спомня, била е на разстояние, но всичко казано в наказателното производство е вярното, тъй като тогава споменът ѝ е бил пресен.

По отношение на механизма на ПТП-то съдът няма основание да не даде вяра изцяло на съдебно-автотехническата експертиза във всичките ѝ части, тъй като освен обективно всестранно и пълно обследване, вещото лице се е запознало и с видеозаписа от инцидента, след което само е потвърдено изложеното в основното и първо допълнително заключение с последващо допълнително заключение. Вещото лице е категорична, че ударът в преден десен калник на автомобила и предна гума на мотоциклета, в който момент моторът бил насочен надясно, мотористът е излетял по диагонал на предния капак, без да се удари в предното обзорно стъкло на автомобила, който е бил в движение. В експертизата са приложени снимки, от които чрез увеличен кадър е констатиран полетът на моториста над предния капак на автомобила, падането му от лявата страна и полета на момичето-пътник нависоко над покрива на автомобила, но от дясната страна. Чрез увеличен кадър е констатирано падането на мотора вдясно на автомобила, както и, че момичето е паднало зад автомобила, но не е ясно дали е отляво, или е излетяла нависоко и паднала зад автомобила, който продължава да се движи към ул.“Лазар Маджаров“. При обективните данни, събрани по делото и обследвани чрез специалните знания на експерта, съдът няма основание да промени извода за механизма на настъпилото ПТП.

При съобразяване на обсъдените по-горе доказателства, съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 45 от ЗЗД за ангажиране на деликтната отговорност на водача на моторното превозно средство лек автомобил „Мерцедес“ - М.С.К.А., чието поведение именно е довело до настъпване на произшествието. Безспорно е, че същият е осъществил противоправно деяние, като при наличие за него в тази насока задължение не е спазил правилата за движение като при преминаване през кръстовище е предприел маневра завиване наляво, без да пропусне движещия се направо мотоциклет марка „Хонда“. Това негово действие е довело до настъпилото пътно-транспортно произшествие, в резултат на което на Д. Д. са били нанесени травми. Установени са елементите на приложимата правна норма, а именно противоправно действие, вреда и причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди, както и вина. Последната се предполага до доказване на противното, като в настоящия процес тя е и безспорно установена с влязлото в сила определение № 260037 от 21.09.2020 година по нохд № 3848/2020 по описа на Районен съд-Бургас.

При наличието на валидно сключен договор за застраховка „Гражданска отговорност“, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, увредените от деликта лица могат да претендират обезщетение пряко от застрахователя при

спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ. От представените по делото доказателства се установява, че ищецът е депозирал пред застрахователя претенция за определяне и изплащане на обезщетение. С молба- уведомление от 29.08.2019г. той е предявил пред ЗК „Лев Инс“ АД претенцията си за заплащане на имуществени и неимуществени вреди. С втора молба- уведомление от 01.12.2020г. ищецът отново е уведомил застрахователя за инцидента, получените телесни увреждания и имуществени вреди, като е приложил и документи, както за инцидента, така и за претенциите за имуществени и неимуществени вреди. Уведомлението е получено от застрахователя на 03.12.2020г. Застрахователят е образувал щета №0000-1000-03-20-7809/03.12.2020г., по която, видно от писмо от 07.04.2021г., изпратено до него, е било определено обезщетение в размер на 12 000 лв. за неимуществени вреди, коригирано впоследствие на 14 000 лв. Ищецът е поканен да подпишат споразумение и да бъде изплатено обезщетението, но няма данни такова да е било подписано, тъй като, както се твърди в исковата молба, ищецът е счел предложената сума за изключително занижена.

Ответникът е въвел в процеса възражение за независимо съпричиняване на процесното ПТП, като твърди, че водачът на мотоциклета го е управлявал с превишена скорост, несъобразена с атмосферните условия скорост, релефа на местността, състоянието на пътя и на превозното средство, характера и интензивността на движението, конкретните условия на видимост. Наведени се твърдения и за употреба на алкохол. Твърди се още, че мотоциклетът е бил претоварен. Така наведените твърдения подлежат на доказване от страната, която ги е въвела в процеса. В настоящия случай е установено, че водачът на мотоциклет „Хонда“ го е управлявал със скорост в допустимите граници за движение в населени места и не е създавал опасност за другите участници в движението. Вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза е установило, че видимостта на водачите е била неограничена, времето сухо и ясно, и двамата водачи са имали възможност да се възприемат взаимно много преди сблъсъка, но лекият автомобил е попаднал в опасната зона на спиране на мотоциклета при навлизане в платното за движение на последния. Вещото лице е категорична в становището си, че в описаната от нея ситуация, каквито и действия да са били предприети от водача на мотоциклета, пак е щяло да има удар, тъй като автомобилът е навлязъл внезапно в опасната му зона на спиране. По отношение на твърдението за претоварване на мотоциклета, вещото лице сочи, че няма основания да се счита, че същият е бил претоварен- спазено е изискването за брой пътници. На мотоциклета са били водачът- ищец в настоящото производство и лицето А. Н.. Върху управлението, маневреността и спирачния път, пътникът не оказва влияние. Макар, че не е изрично включено, поради преклудирание на възможността за това, възражението за употреба на алкохол от страна на ищеца, е несъстоятелно, предвид изследването за наличие на алкохол в кръвта с резултат нула. Но дори и да се приеме тезата на ответната страна, че ищецът бил употребил алкохол предната вечер и това повлияло на рефлексите му и възприемане на ситуацията, подобно твърдение е безспорно оборено от доказателствата по делото. Следва да се има предвид и обстоятелството, че

съгласно представеното по делото, влязло в сила определение № 260037/21.09.2020 година по нохд № 3848/2020 по описа на Районен съд-Бургас, настъпилото на 20.08.2019 година ПТП, е по вина на водача на лек автомобил „Мерцедес“, модел „Б180“ с рег. № А 4580 НН - М.С.К.А.. По горните доводи възраженията на ответника за независимо съпричиняване на процесното ПТП от страна на водача на мотоциклета „Хонда“, съдът намира за недоказани. Безспорно е установено по делото, че ПТП-то би настъпило във всички случаи, поради отнетото предимство на мотоциклета, движещ се с разрешена скорост и навлизането на автомобила в зоната му за спиране. Предвид събраните доказателства, недоказани и необосновани са възраженията на ответната страна за несъобразена и висока скорост, липса на опит, неправилна спасителна маневра от страна на ищеца при установеното чрез експертиза, че моторът не е имал техническа възможност да спре преди мястото на удара, макар да е задействал своевременно спирачките.

Ответникът е въвел възражение и за съпричиняване на вредоносния резултат поради това, че пострадалият е пътувала без поставена правилно предпазна каска, която изпаднала от главата на пострадалия, след което той се ударил в пътното платно. При предявен иск по чл. 45 ЗЗД срещу делинквента или по чл. 432, ал. 1 от КЗ срещу застрахователя, съпричиняването подлежи на доказване от страната, която го е въвела в процеса, тъй като с позоваването на предпоставките по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД тя цели намаляване на отговорността си към увреденото лице. Именно поради това разрешение на ответника е било указано, че той носи тежестта да установи наличието на съпричиняване на вредоносния резултат, на което се позовава в отговора си. Съпричиняването на вредата изисква наличието на пряка причинна връзка между поведението на увредения и настъпилия вредоносен резултат. Принос по смисъла на чл. 51, ал.2 от ЗЗД е налице винаги, когато увреденият с поведението си е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Приносът може да се изрази в действие или бездействие, но поведението на увредения трябва да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен.

В настоящия случай е установено, че пострадалият ищец е бил с поставена предпазна каска и без предпазно облекло. Вещото лице по съдебно-медицинската експертиза обяснява в съдебно заседание, че раната на шията на пострадалия повече отговаря да е от ръба на каската при удара, т.е. раната да е от каската, което води до извод, че водачът е бил с каска при падането и раните са по-скоро от нея и в конкретния случай няма засегнати магистрални нерви, което в противен случай би било животозастрашаващо. Вещото лице обяснява, че всъщност с каквато и каска и предпазно облекло да е, наранявания от този тип са с различна тежест в зависимост от механизма на настъпване на ПТП-то. От една страна каската е довела до тази травма, но същевременно е предпазила ищеца от евентуални по-тежки. От разпита на свидетелката Н. също се установява, че ищецът, както и тя са били с предпазни каски. Анализът на всички приобщени по делото писмени

доказателства, а също и заключенията на вещите лица, изготвили авто-техническата и медицинска експертизи налага извод, че не са извършени от страна на пострадалият действия, които биха могли да се квалифицират като нарушение на нормативни правила и да са в причинна връзка с настъпването на вредоносния резултат.

Недоказани са по делото и наведените от ответната страна твърдения за съпричиняване на вредоносния резултата от страна на ищеца във връзка с оздравителния и възстановителен период. Безспорно се установи, че травмите са в резултат на злополуката. Установено е, че е имал дълбока рана на врата, счупена дясна ръка, охлузвания и натъртвания по тялото. Можел е да ходи, нямал е травми и фрактури, които да му пречат да ходи, но е бил затруднен, поради нараняванията и охлузванията. Раната на врата и счупената ръка са му пречели да се движи свободно и да се обслужва по време на възстановителния период.

По горните доводи и съображения съдът счита, че безспорно се установиха всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 от ЗЗД, които са и част от предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 432, ал. 1 от КЗ на ответника „Лев инс“ АД.

Неимуществените вреди се обезщетяват съгласно чл. 52 от ЗЗД по справедливост. При определяне размера на обезщетението, съдът взема предвид характера и степента на уврежданията, прогнозата за тяхното възстановяване, развитие на посттравматични заболявания, намаляването на работоспособността, възрастта на пострадалия, икономическата конюнктура, както и съпричиняването за настъпване на вредоносния резултат. Понятието неимуществени вреди, включва всички онези телесни и психически увреждания на пострадалото лице и претърпените от него болки и страдания, формиращи в своята цялост негативни емоционални изживявания на лицето, общоизвестно намиращи отражение не само върху психиката, но и създаващи социален дискомфорт за определен период от време.

За установяване на търпените от ищцата болки и страдания по делото е изготвена експертиза и са разпитани свидетели, както вече бе посочено по-горе. Трайно затруднение движението на дясната ръка на ищеца е продължило 1- 1,5 месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Проведено е било адекватно лечение и няма данни за настъпили усложнения нито към момента на изписване от болницата, нито впоследствие. Няма данни за необходимост или предписания за ненатоварване на крайника още 6 месеца след това, както се твърди в исковата молба. Няма доказателства по делото за „ограничаване на свободното придвижване като разходки, отдих сред природата, каране на колело, играене на футбол и всякакви други физически активност, излизане с приятели, ходене на кино и други ежедневни радости от живота“. Безспорно е имало ограничения и болки за ищеца, както и ограничения, особено във възстановителния период и пазене след това, но не се установява те да са в по-дълъг период от обичайното възстановяване, което е било около два месеца. Напротив, ищецът е излизал с приятели и по време на оздравителния месец-месец и половина и след това, за което свидетелстват преките показанията на св.Н.. Съдът не кредитира показанията

на св.Д., **** на ищеца, които са изолирани от останалите доказателства, събрани в тази връзка. Съдът дава вяра на показанията на св.Н., която е излизала с ищеца през целия този период и малко след това. В подкрепа на извода, че възстановяването на ищеца е било в по-кратък от заявления с исковата молба период и, че той не е променил след възстановяването си драстично начина си на живот, е и представената по делото информация от Професионалната гимназия по механоелектротехника и електроника- Бургас, където е учил по това време. От писмото е видно, че през учебната 2019/2020г. ищецът е отсъствал само в дните 04.11.2019г. и 11.12.2019г. На първата дата е имал физическо възпитание и спорт, на втората- учебна практика. На 12 и 15.06.2020г. се е явил на изпитите по практика на професията за придобиване на СПК. Няма други ангажирани доказателства, освен посочените, от които да се направи извод, че ищецът коренно се е променил като се затворил в себе си, не е излизал или не е общувал с приятели. Житейски оправдано е да се приеме, че физическата активност на ищеца, който към датата на инцидента е бил на 18 години, е била временно възпрепятствана, което вероятно допълнително е довело до изнервеността му и напрегнати ситуации, наред със стреса от случилото се, но няма данни и доказателства за психическа нестабилност, която да е изисквала помощ от специалист или такава да е била ползвана. Същевременно, безспорно е, че белезите по шията на ищеца съществуват и не могат да бъдат отстранени с пластична операция, за което свидетелства ****та на ищеца, разпитан като свидетел в производството. Вещото лице по съдебно-медицинската експертиза дава отговор, че не може да е обективна по въпроса за търпените от ищеца болки и страдания, тъй като болката е субективно понятие, но не изключва такива и за по-дълъг период.

От свидетелските показания се установява, че след инцидента ищецът не можел да става сам, имал необходимост от помощ в тоалетната, не можел да се къпе с течаща вода, поради раните. По тази причина се нуждаел от чужда помощ. В резултат на получените травми, ищецът и досега изпитвал болки в шията и ръката, особено при претоварване и лошо време. Във връзка с емоционалното му състояние, безспорно той е имала негативни емоции не само предвид останалите белези по шията и временната промяна в живота му предвид счупената ръка, а и поради това, че не е бил сам на мотоциклета по време на ПТП-то и е изпитвал, а вероятно и в момента изпитва, притеснение и някакво чувство за вина от случилото се по отношение на пътника. Травмата е най-вече психическа, тъй като той има притеснение от външния си вид. На ищеца не се налага допълнително лечение, освен ако не се намери метод за отстраняване на белега от шията. Няма данни да има останали проблеми с ръката или да се налага допълнително лечение. Като се вземат предвид събраните по делото доказателства, съдът намира за доказано обстоятелството, че вследствие на инцидента ищецът е претърпяла болки и страдания, които следва да бъдат обезщетени по справедливост. В тази връзка следва да се вземат предвид характера на получените травми, останалия белег, които с оглед на възрастта на пострадалият са оказали неблагоприятно въздействие върху качеството му на живот. Следва да бъде отчетено и

обстоятелството, че в тази млада възраст хората изпитват по-голям стрес при подобен вид инциденти.

При съобразяване на изложеното по-горе, като се вземат предвид всички посочени по-горе обстоятелства от значение за прилагане на критерия за справедливост по чл. 52 от ЗЗД, който легален термин е изпълнен с морално съдържание и се вземе предвид, че той не е абстрактно понятие, а е свързано с преценка на конкретни, обективно настъпили обстоятелства, размерът му не следва да бъде източник на обогатяване за пострадалия, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените от Д. Г. Д. неимуществени вреди е в размер на 20 000 лева.

Неимуществените вреди нямат стойностно изражение и не подлежат на аритметично изчисляване. Тяхната същност са болките и страданията претърпени от ищеца вследствие на процесното произшествие. Визираният от законодателя критерий „по справедливост“ не е абстрактен, до голяма степен е изпълнен с морално съдържание и отразява обществената оценка на засегнатите нематериални вреди. Съобразно горното, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди са в размера посочен по-горе, до който предявеният иск следва да бъде уважен, а в останалата част, до заявения с исковата молба такъв, отхвърлен. Посоченото като размер обезщетение е определено в резултат на извършената преценка на конкретните приети за установени и описани от съда по-горе факти.

По отношение на имуществените вреди, съдът намира следното:

Предявената от ищеца претенция за имуществени вреди е в размер на 1255,18 лв., от които 55,18 лв. за медикаментозно лечение и консумативи и сумата от 1200 лв., представляваща стойността на напълно увредения и не подлежащият на възстановяване мотоциклет „Хонда“, модел ЦБР 125р. По отношение на първата претенция, по делото са представени фактура от 28.08.2019г. за закупуване на консумативи и касови бонове към нея, която съдът няма основание да не приеме за редовна, а касовите бонове удостоверяват извършеното плащане.

По отношение на мотоциклета се установи, че той е закупен от ищеца на 16.04.2018г. за сумата от 200 лв., а първата му регистрация е от 24.11.2004г. Към датата на ПТП-то мотоциклетът е бил в експлоатация от 15 години. Вещото лице е дало заключение, че действителната стойност на мотоциклета марка „Хонда“, модел „ЦБР 125р“ към 20.08.2019г. е в размер на 1800 лв., вземайки предвид пазарната стойност на същия модел мотоциклет и година на производство. В експертизата, вещото лице е посочило, че следва да се подменят спойлер отпред, фар, преден калник, предна джанта, дясна ръкохватка, странично дясно огледало, табло за оборотомер, кормило, спойлери ляв и десет, като подробно е описало състоянието на мотоциклета след инцидента. Стойността на ремонтните дейности, като е отчело, че частите за подмяна са втора употреба и не се коригират с коефициент на овехтяване, взел е предвид нормовремената за ремонтни дейности и цената на боя и допълнителни материали по Наредба №24/08.03.2006г. за

задължителното застраховане по чл.249, т.1 и 2 от КЗ и за методиката за уреждане на претенции за обезщетение за вреди, причинени на МПС, както и боядисване на спойлерите и калника с акрилна боя, е посочило стойност на разходите за възстановяване на мотора в размер на 1470 лв. Тази стойност за възстановяване на щетите вследствие ПТП-то надвишава 80% от стойността на мотоциклета към датата на произшествието- 1440 лв., поради което вещото лице е дало заключение за тотална щета на мотора и нецелесъобразен ремонт. Посочило е изрично, че стойността на ремонта за възстановяване на мотоциклета след ПТП-то надхвърля 80% от действителната стойност към датата на произшествието. Стойността на запазените части е определена в размер на 20% от действителната стойност на мотоциклета, т.е. 360 лв.

Считайки, че отговорността на ответника се определя по Наредба №24 от 08.03.2006г. за задължителното застраховане по чл.249, т.1 и 2 от КЗ и методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на МПС, ответната страна е оспорила експертизата в частта относно оценката на мотоциклета. Съобразно поставените от ответната страна въпроси, вещото лице е дало допълнително заключение, че при остатъчна стойност на мотоциклета от 7% от цената му в ново състояние- Шваке, предвид годините на експлоатация след годината на производство на мотоциклета, остатъчната стойност на мотора към датата на ПТП е 560 лв.

Според разпоредбата на чл. 386, ал. 1 и ал. 2 КЗ обезщетението се равнява на действително претърпените и доказани по размер вреди, вкл. при пълно погиване на застрахованото имущество, към деня на настъпване на събитието, като същото не следва да надвишава застрахователната сума (лимита на отговорност). Релевантна за определяне размера на действително претърпените вреди е възстановителната застрахователна стойност, която според разпоредбата на чл. 400, ал. 2 КЗ се равнява на стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Посоченият стойностен еквивалент на претърпяната вреда се определя като пазарната цена на увреденото имущество към датата на застрахователното събитие. В този смисъл е трайно установената съдебна практика, обективирана в решение № 167/11.05.2016 г. по т. д. № 1869/2014 на ВКС, ТК, II т. о., решение № 235 от 27.12.2013 г. по т. д. № 1586/2013 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 37 от 23.04.2009 г. по т. д. № 667/2008 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 209 от 30.01.2012 г. по т. д. № 1069/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 115 от 09.07.2009 г. по т. д. № 627/2008 г. на ВКС, ТК, II т. о. и др., постановена по приложението на КЗ (отм.), но актуална при действащия КЗ, предвид липсата на принципна разлика в уредбата в тази й част.

От заключението на основната съдебно-автотехническата експертиза, която съдът кредитира напълно, при условията на чл. 202 ГПК, като компетентно изготвена, правилна и обоснована, се установява, че е налице тотална щета на мотоциклета, тъй като е налице увреждане, при което стойността на разходите надвишават 80% от действителната му стойност. Стойността на мотоциклета след приспадане на стойността на запазените

части е 1440 лв.

Съдът не кредитира стойността, посочена в допълнителното заключение по повод въпросите на ответната страна, според което остатъчната стойност на мотоциклета е посочена на 560 лв., определена по методиката, утвърдена в Наредба № 24/08.03.2006 г. за задължително застраховане. Методиката не дерогира приложението на разпоредбите на Кодекса за застраховането и не ограничава отговорността на застрахователя, а същата представлява указание за изчисляване на размера на щетите на МПС в случаите, когато обезщетението се определя от застрахователя, на когото не са представени фактури за извършен ремонт в сервиз (така напр. решение № 52/08.07.2010 г. на ВКС по т. д. № 652/2009 г., I т. о.). Стойността на застрахователното обезщетение е ограничена само до минимален размер, съобразно с правилата, заложи в Методиката, и при съдебно предявена претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие.

Предвид изложеното, съдът намира предявеният иск за имуществени вреди за доказан, освен по основание и по размер, като следва да бъде уважен изцяло, съобразно претенцията на ищеца за 1200 лв., с оглед диспозитивното начало.

Предвид изхода на делото, основателна се явява и претенцията за присъждане на лихва върху присъдените обезщетения. Съгласно чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди, като в този случай той покрива, наред с другото, и лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, т. е. лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл. 429, ал. 3 от КЗ. В чл. 429, ал. 3 от КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпилото застрахователно събитие от застрахования по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ или считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от пострадащото лице, която от датите е най-ранна. В случая, от представените по делото доказателства се установява, че ищецът е предявил само претенцията си за неимуществени вреди пред застрахователя на 29.08.2019 година, от която дата се дължи лихвата за забава върху тази претенция до окончателното изплащане. Претенцията за имуществени вреди обаче е предявена пред застрахователя на 01.12.2020г.и от тази дата са дължими лихвите върху нея до окончателното изплащане, като в частта от претенцията за заплащане на законна лихва върху главницата от 29.08.2019г. до 01.12.2020г., тя следва да се отхвърли.

С оглед изрично отправени искания и представени списъци на разноските по чл.80 ГПК следва да бъде присъдено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата възнаграждение на адвоката, представлявал и защитавал ищеца в процеса. Такова се присъжда по искане на страната, направено от нея своевременно, като с оглед разпоредбите на ГПК то съставлява част от разноските по делото. В настоящия случай, на ищецът е

оказана безплатна адвокатска помощ на основание сключен договор за правна защита и съдействие, в който е посочено, че основанието за предоставяне на безплатна помощ е чл. 38, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата. Съгласно посочената разпоредба, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на лица, които имат право на издръжка, или които са материално затруднени лица, или са роднини, близки или на друг юрист. Налице е предвиденото в чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата основание за присъждане на адвокатско възнаграждение на упълномощения адвокат за осъществяването пред настоящия съд процесуално представителство на ищеца. За да упражни правото си на присъждане на адвокатско възнаграждение, е достатъчно адвокатът да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че такава се предоставя безплатно на някое от основанията по чл. 38 от Закона за адвокатурата, като наличието на конкретно посоченото основание не се нуждае от доказване. В този случай, съгласно чл. 38, ал. 2 от цитирания нормативен акт, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение, като съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати (в този смисъл и определение № 70 от 8.02.2017 година на ВКС по ч.т.д. № 2445/2016 година, II т. о., определение № 41 от 25.01.2017 година на ВКС по ч.т.д. № 2127/2016 година, I т. о.). Тъй като адвокатското възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата се присъжда директно на процесуалния представител на страната, то с настоящият съдебен акт ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адвокат Петър Димитров сумата от 1036,24 лева, представляваща адвокатско възнаграждение, определено по правилата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба №1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно уважената част от иска.

С оглед отправеното в тази насока искане, изхода на делото и нормата на чл. 78, ал. 3 от ГПК, на ответника следва да бъде присъдена сумата от 334,22 лева, представляваща направени от него разноски, съобразно отхвърлената част от иска. В тази насока съдът съобрази представения списък на разноските по чл. 80 от ГПК, с който се претендират такива в общ размер на 1 755 лева, от които 1 000 лева за адвокатско възнаграждение, останалите 755 лева за възложени в негова тежест възнаграждения за експертизи и съдебно удостоверение.

Тъй като ищецът е освободен от заплащане на държавна такса на основание чл. 83, ал. 1, т. 4 от ГПК, дължимата такса върху присъдения размер обезщетение следва да се възложи върху ответника на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, а именно сумата от 800 лева. В негова тежест следва да бъдат възложени и сумите за разноски, направени от бюджета на съда, в размер на 283,35 лева, съобразно уважената част от иска.

Мотивиран от горното и на основание чл. 432, ал. 1 от Кодекса за застраховането, чл. 45 и чл. 86 от ЗЗД, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а да заплати на Д. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх. 1, ет. 2, ап. 9, чрез адв. Петър Димитров сумата от 20 000 (двадесет хиляди лева) лв., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в болка и страдание от претърпени травми вследствие на настъпило на 20.08.2019 година в град Бургас пътно-транспортно произшествие между лек автомобил „Мерцедес“, модел Б180, с рег. № А 45 80 НН и мотоциклет марка „Хонда ЦБР Р“ с рег. № А 1251 К, като за разликата над уважения размер до претендирания такъв от 25 000 (двадесет и пет хиляди лева) лв., ведно със законната лихва ОТХВЪРЛЯ.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а да заплати на Д. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх. 1, ет. 2, ап. 9, чрез адв. Петър Димитров законната лихва върху присъдения размер главница от 20 000 лв., считано от 29.08.2019 година до окончателното и плащане.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а да заплати на Д. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх. 1, ет. 2, ап. 9, чрез адв. Петър Димитров сумата от 1255, 18 (хиляда двеста петдесет и пет лева и осемнадесет стотинки) лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди вследствие на настъпило на 20.08.2019 година в град Бургас пътно-транспортно произшествие между лек автомобил „Мерцедес“, модел Б180, с рег. № А 45 80 НН и мотоциклет марка „Хонда ЦБР Р“ с рег. № А 1251 К.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а да заплати на Д. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх. 1, ет. 2, ап. 9, чрез адв. Петър Димитров законната лихва върху присъдения размер главница от 1255,18 лв., считано от 01.12.2020 година до окончателното и плащане, като в частта за периода 29.08.2019г.- 01.12.2020г. ОТХВЪРЛЯ претенцията.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а да заплати по сметка на Бургаския окръжен съд сумата от 800 (осемстотин лева) лв., представляваща дължима държавна такса върху размера на уважената претенция, сумата от 283,35 (двеста осемдесет и три лева и тридесет и пет стотинки) лв., представляваща направени разноски от бюджета на съда, съобразно уважената част от иска, както и сумата от 5 (пет лева) лв., представляваща дължима държавна такса за служебното издаване на изпълнителен лист.

ОСЪЖДА Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а да заплати на адвокат Петър Димитров, с адрес: град Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх.1, ет.2, ап.9 сумата от 1036,24 (хиляда тридесет и шест лева и двадесет и четири стотинки) лв., представляваща адвокатско възнаграждение, определено по правилата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба №1 от 09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съответстващ на уважената част от предявените иски.

ОСЪЖДА Д. Г. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: гр. Бургас, ул. „Княз Борис I“ № 6, вх.1, ет.2, ап.9 да заплати на Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище град София и адрес на управление район Студентски, ул. „Симеоновско шосе“ № 67а сумата от 334,22 лева (триста тридесет и четири лева и двадесет и две стотинки), представляваща направени от него съдебно-деловодни разноси, съобразно отхвърлената част от предявените иски.

Настоящото решение подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____